

[Flygaard]

en omlægning fra fradrag i indkomst til fradrag i skatten. En sådan intention fra ministerens side hilser vi ubetinget med tilfredshed.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne stille ministeren nogle spørgsmål, som måske også kan drøftes videre i udvalget.

Det første drejer sig om hele fradragsproblematikken. Jeg har forstået det således, at man også fra socialdemokratiets side i det hele var interesseret i, at man fik en fradragssanering, og jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i det synspunkt, at i samme omfang som man har fået afskaffet en række fradrag, har man også automatisk fået løst spørgsmålet om fradrag i indkomst kontra fradrag i skatten, måske endda på en endnu mere tilfredsstillende måde.

Det andet spørgsmål angår sondringen mellem renter af privat gæld og renter af erhvervsmæssig gæld.

Nu har jeg været mange år i det offentlige tjeneste. Jeg har prøvet at sidde i statens ligningsdirektorat, og jeg har også prøvet at sidde i landsskatteretten, og det er altså min erfaring, at de retningslinjer, som ministeren har angivet i sit forslag til lov om ændring af forskellige skattelove vedrørende omlægning af fradraget for private renteudgifter, ikke giver dækning for en rimelig administration af det foreliggende lovforslag, som det foreligger nu. Det er min opfattelse, at man ikke ud fra et rimeligt, skal vi sige juridisk synspunkt kan foretage en sådan sondring. Det er min opfattelse, at i første omgang skal skatteyderen prøve under en eller anden form at skønne, om der nu er tale om den private sektor eller den erhvervsmæssige sektor. I anden omgang bliver det skattevæsenets opgave at skønne, om dette skøn nu er i orden eller ikke i orden, efter min opfattelse på et meget løst grundlag, og så kan man jo nok spørge sig selv, om det i sidste instans bliver sådan særlig skønt.

Endelig vil jeg gerne sige, at når man nu prøver at indhøste nogle erfaringer ved også at rejse rundt til de andre nordiske lande, så forstår jeg egentlig i endnu mindre grad, at ministeren fremsætter dette forslag.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, om han ikke deler den opfattelse, at selv om han nu fastholder sit forslag, bliver der tale om en forskelsbehandling af lønmodtagere og erhvervsdrivende i den forstand, at de er-

hvervsdrivende får et plus i forhold til lønmodtagerne.

Jeg vil også gerne have lov til at spørge ministeren, om han ikke havde overvejet en mere rationel løsning af spørgsmålet om en forhøjelse af lejeværdien. Og jeg vil også gerne have lov til at spørge, om ministeren med sit forslag har et videre sigte, der går på at afskaffe såvel lejeværdien som rentefradragsretten, for det vil efter min opfattelse medføre, at den skattemæssige fordel for parcelhusområdet bliver flyttet fra det tidspunkt, hvor man køber huset og har mulighed for at blive kapitalist, til det tidspunkt, hvor man rent faktisk er blevet kapitalist.

Og det sidste spørgsmål, jeg gerne vil stille ministeren, er, om jeg må forstå ministerens forslag derhen, at han med det foreliggende lovforslag i det hele har opgivet de synspunkter, der bl. a. er kommet til udtryk i LOs renteskatteordning.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne først sige tak for den tilslutning, der er givet til forslaget fra socialistisk folkeparti og fra venstresocialisterne, og for den positive holdning over for forslaget, som er kommet til udtryk både fra hr. Bernhard Baunsgaard og måske, når alt kommer til alt, også fra hr. Arne Bjerregaard og hr. Flygaard.

Der har jo været fremført en lang række forskellige kritikpunkter, og jeg skal prøve at knytte nogle kommentarer til dem.

For det første er det blevet sagt, bl. a. af hr. Ellemann-Jensen, at det er helt uanstændigt at præsentere folketinget for et så kompliceret lovforslag som det, der her er tale om. Der er alt for få dage til behandlingen, og det hører ikke hjemme i den sammenhæng, hvori de andre problemer, herunder de samfundsøkonomiske problemer, skal løses.

Jeg var meget glad for de bemærkninger, som hr. Bernhard Baunsgaard kom med netop om sammenhængen, hvor hr. Bernhard Baunsgaard helt korrekt fremhæver, at et af de problemer, der er i dansk økonomi, netop hænger sammen med retten til at fradrage renter af privat gæld. Ja, jeg vil sige det på den firkantede måde, at hvis ikke folketinget har vilje til at gøre noget ved dette problem, er der heller ikke reelle muligheder for på